EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 30.6.2025.
COM(2025) 317 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Starpposma progresa ziņojums par to, kā īstenota Padomes 2024. gada 29. aprīļa Direktīva 2024/1265/ES, ar ko groza Padomes Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām

{SWD(2025) 161 final}

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Starpposma progresa ziņojums par to, kā īstenota Padomes 2024. gada 29. aprīļa Direktīva 2024/1265/ES, ar ko groza Padomes Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām

1. IEVADS

Padomes Direktīva 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām[1] stājās spēkā 2011. gada decembrī. Tā bija svarīga daļa tiesību aktu kopumā par ekonomikas pārvaldības stiprināšanu, ko dēvē arī par "sešpaku". Direktīvā pirmo reizi tika noteiktas minimālās prasības ES dalībvalstu budžeta struktūrām. Kā noteikts direktīvā un ņemot vērā kopš 2011. gada gūto pieredzi, nesen tika pārskatīta visa ekonomikas uzraudzības sistēma, un rezultātā tika reformēts Stabilitātes un izaugsmes pakts, kas reformēts stājās spēkā 2024. gada 30. aprīlī. Šajā kontekstā Padomes Direktīva 2011/85/ES tika grozīta ar Padomes Direktīvu 2024/1265/ES[2].

Ar Direktīvu 2011/85/ES tika ieviestas minimālās prasības budžeta, uzskaites un statistikas pārskatu sistēmām, noteikumi un procedūras, kas reglamentē prognožu sagatavošanu budžeta plānošanai, valstij specifiskas skaitliskas fiskālās normas, vidēja termiņa budžeta struktūras un mehānismi, kuri reglamentē fiskālās attiecības starp publiskām iestādēm dažādās vispārējās valdības apakšnozarēs. Pārskatīšana aptvēra visus minētos noteikumus, un tajā tika aplūkots, vai noteikumi joprojām atbilst situācijai un tiek saprasti un piemēroti, kā paredzēts, turklāt pārskatīšanā tika ņemtas vērā arī jaunas norises. Jo īpaši, kopš 2011. gada ir ievērojami palielinājusies neatkarīgu fiskālo iestāžu loma, un aizvien izteiktāka ir kļuvusi klimata pārmaiņu fiskālā ietekme. ES dalībvalstīm līdz 2025. gada 31. decembrim valsts tiesību aktos ir jātransponē Direktīva 2024/1265/ES un no tās izrietošie Direktīvas 2011/85/ES grozījumi.

Saskaņā ar Direktīvas 2024/1265/ES 2. panta 5. punktu Komisija tiek aicināta sagatavot "starpposma progresa ziņojumu par šīs direktīvas galveno noteikumu īstenošanu, pamatojoties uz attiecīgu informāciju no dalībvalstīm, kuru līdz 2025. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei". Tādēļ Komisija 2025. gada martā Ekonomikas un finanšu komitejai (aizstājējiem) iesniedza anketu, dodot dalībvalstīm iespēju sniegt sīkāku informāciju par ieviestajiem pasākumiem, jau uzsāktajām reformām un konkrētiem plāniem. Attiecīgi šā starpposma progresa ziņojuma pamatā galvenokārt ir dalībvalstu sniegtā informācija. Lielākā daļa dalībvalstu bija sniegušas informāciju līdz 2025. gada aprīlim[3]. Komisijas dienestu darba dokumentā (SWD(2025) 161), kas ir šā ziņojuma pavaddokuments, ir pieejama detalizēta informācija par katru valsti.

Šā starpposma progresa ziņojuma mērķis ir informēt Eiropas Parlamentu, Padomi un plašu sabiedrību par progresu, kas panākts, transponējot Direktīvas 2011/85/ES grozījumus. Tāpēc nevajadzētu uzskatīt, ka ziņojumā ir novērtēta valsts noteikumu atbilstība grozītajai

[1] OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1263 (2024. gada 29. aprīlis) un Padomes Regula (ES) 2024/1264 (2024. gada 29. aprīlis), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu, un Padomes Direktīva (ES) 2024/1265 (2024. gada 29. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām.

[3] Sešas dalībvalstis informāciju sniedza 2025. gada maijā.

direktīvai – tas tiks darīts pēc transponēšanas termiņa beigām saskaņā ar ES tiesību aktiem. Lai sniegtu pienācīgu pārskatu, šā ziņojuma 2. iedaļa ir strukturēta piecās apakšiedaļās, kas atbilst galvenajām direktīvas grozījumu jomām, un pēc tam ir sniegti secinājumi, kurā apkopoti galvenie konstatējumi.

2. PROGRESS DIREKTĪVAS GALVENO NOTEIKUMU TRANSPONĒŠANĀ

2.1. Grozījumi noteikumos par uzskaiti, statistiku un pārredzamību (Direktīvas 2011/85/ES 3. pants un 14. panta 1. punkts)

Labai fiskālajai politikai jābūt balstītai uz labi sagatavotiem ziņojumiem par fiskālo situāciju. Visaptveroša, savlaicīga un precīza informācija par budžeta izpildi politikas veidotājiem ir ļoti svarīga, jo nodrošina pareizu budžeta izpildi, savlaicīgu uzraudzību attiecībā uz iespējamām novirzēm no plāna un laika prasībām atbilstošu budžeta plānošanu. Visaptverošai un konsekventai publisko finanšu pārskatu sniegšanai ir vajadzīga pārredzamība attiecībā uz elementiem, kas, iespējams, tieši vai netieši ietekmē budžetu: tie var ietvert, piemēram, struktūras un fondus, kas nav daļa no parastā budžeta, bet ir daļa no vispārējās valdības, nodokļu izdevumus un iespējamās saistības.

Ar grozījumiem Direktīvā 2011/85/ES šajā jomā galvenokārt ieviestas izmaiņas attiecībā uz fiskālo datu publisku pieejamību par visiem vispārējās valdības apakšsektoriem (apakšnozarēm), kā tie definēti EKS 2010. Jo īpaši, uz skaidru naudu balstīti dati par mēnesi un ceturksni (vai līdzvērtīgi dati no publiskās uzskaites) ir aizstāti ar ceturkšņa datiem par parādu un deficītu visās vispārējās valdības apakšnozarēs. Tomēr, ja dalībvalstī ieviesta integrēta, visaptveroša un valsts mērogā saskaņota uzkrājumu uzskaites sistēma, ceturkšņa dati par deficītu pa apakšnozarēm netiek prasīti. Pārējie grozījumi galvenokārt attiecas uz teksta precizējumiem un atjauninājumiem, ņemot vērā tā interpretācijas pieredzi kopš 2011. gada.

Attiecībā uz pārskatīto konkrētu fiskālo datu sniegšanas biežumu (galvenās izmaiņas ieviestas ar grozījumiem 3. panta 2. punktā), kas ir atkarīgs arī no tā, cik plaši ir ieviesta uzkrājumu uzskaites sistēma, trešā daļa dalībvalstu uzskata, ka tas ir pilnībā transponēts, un vēl trešā daļa – ka tas izdarīts daļēji. Ne visi respondenti norāda, vai to pārstāvētās dalībvalstis iecerējušas aptvert jauno prasību, ziņojot ceturkšņa datus par deficītu vai atsaucoties uz savu uzkrājumu uzskaites sistēmu, toties aptuveni piektā daļa dalībvalstu norāda abas iespējas. Pārējie respondenti vairāk pievēršas plānotajam procesam: daļa min konkrētus grozāmus tiesību aktus, daļa sniedz mazāk detalizētu informāciju.

Trešā daļa dalībvalstu uzskata, ka ir jau aptvērušas precizēto prasību publicēt, arī daudzgadu budžeta procesu ietvaros, informāciju par struktūrām un fondiem, kas nav daļa no budžeta, bet ir daļa no vispārējās valdības, un informēt par to kopējo ietekmi uz valdības bilancēm (14. panta 1. punkts). Pārējo respondentu atbildes liecina, ka aptuveni piektā daļa dalībvalstu plāno konkrētus pasākumus, savukārt vēl piektā daļa plāno izvērtēt nepieciešamību to darīt.

Netiek ziņots, ka nelielās izmaiņas 2. pantā un 3. panta 1. punktā prasītu īpašus grozījumus valsts tiesību aktos.

Turklāt grozītās direktīvas 16. panta 1. punktā ir noteikts, ka "Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim un pēc tam reizi piecos gados ziņo par pašreizējo stāvokli attiecībā uz: a) vispārējās valdības publisko uzskaiti Savienībā, ņemot vērā progresu, kas panākts kopš 2013. gada novērtējuma par Starptautisko publiskā sektora grāmatvedības standartu piemērotību dalībvalstīm". Šajā ziņā prasība publicēt šādu ziņojumu līdz 2025. gada beigām vēl vairāk uzsver, cik svarīgi ir uzraudzīt stabilas uzkrājumu uzskaites sistēmu esību un izstrādi Eiropas Savienībā.

2.2. Jauni noteikumi par neatkarīgām fiskālajām iestādēm (Direktīvas 2011/85/ES 2. un 8.a pants)

Kopš Direktīva 2011/85/ES stājusies spēkā, ir ievērojami palielinājusies neatkarīgu fiskālo iestāžu (NFI) nozīme. Kopš 2011. gada direktīvā ir izteikts aicinājums, lai "neatkarīgas struktūras" vai "struktūras, kam piešķirta funkcionāla autonomija attiecībā uz dalībvalstu budžeta lēmējinstitūcijām", uzraudzītu, vai dalībvalstis ievēro savas skaitliskās fiskālās normas. 2012. gadā valsts fiskālās korekcijas mehānismu kopīgajos principos (ieviesti ar starpvaldību Līguma par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā III sadaļu "Budžeta pakts") tika ietvertas konkrētas minimālās prasības neatkarīgām uzraudzības struktūrām. Vēlāk ar Regulu 2013/473/ES, kas attiecas uz eurozonu, tika prasīts, lai šādas struktūras sniegtu vai apstiprinātu makroekonomiskās prognozes, kas ir gada un vidēja termiņa budžeta plānošanas pamatā.

Grozījumi Direktīvā 2011/85/ES apvieno visus šos esošos elementus un padara tos piemērojamus visām ES dalībvalstīm. Tie pastiprina un uzlabo dažas neatkarības garantijas (piemēram, uzsver NFI komunikācijas spēju, prasa stabilus resursus un savlaicīgu piekļuvi informācijai, kā arī pieprasa regulāru ārēju novērtējumu par NFI). Daži jauni uzdevumi ir saistīti ar reformēto Stabilitātes un izaugsmes paktu. Citi jauni uzdevumi ietver valsts budžeta struktūras konsekvences, saskaņotības un efektivitātes novērtēšanu un piedalīšanos parlamenta uzklausīšanās un diskusijās pēc uzaicinājuma. Visbeidzot, attiecībā uz NFI novērtējumiem valstu iestādēm ir ieviests princips "ievēro vai paskaidro".

Nav pārsteigums, ka visas dalībvalstis valsts tiesību aktos jau ir aptvērušas dažus vai pat daudzus grozījumus, kuri attiecas uz NFI, jo grozījumi zināmā mērā apvieno spēkā esošos noteikumus, kas saistīti ar ES tiesību aktiem vai budžeta paktu. Īpašā situācijā ir Polija, jo valstī vēl nedarbojas NFI; tomēr Polijas sniegtā informācija liecina, ka 2025. gada janvārī stājušies spēkā attiecīgi tiesību akti un līdz 2026. gada 1. janvārim tiks izveidota NFI.

Attiecībā uz lielāko daļu neatkarības garantiju, kas noteiktas 8.a panta 3. un 4. punktā, trešā daļa dalībvalstu uzskata, ka to valsts tiesību akti jau aptver šādas garantijas, bet vairāk nekā trešā daļa uzskata, ka vēl ir vajadzīgi daži pasākumi. Izņēmums ir jaunā prasība noteikt, ka NFI ir pakļautas regulāriem ārējiem novērtējumiem: tikai nedaudzas dalībvalstis ziņo, ka ir ieviesušas vajadzīgās tiesību normas. Vairākos gadījumos ziņots, ka iedibinātā prakse atbilst jaunajām prasībām. Tomēr joprojām būtu nepieciešama juridiska kodifikācija.

Attiecībā uz NFI uzdevumiem dalībvalstis izmanto iespēju transponēt direktīvas noteikumus, lai sīkāk precizētu dažus institucionālās uzbūves aspektus vai pamatā esošos tiesību aktus. Tas varētu izskaidrot, kāpēc vairāk nekā trešā daļa dalībvalstu ziņo, ka transponēšana nav pilnīga attiecībā uz pašreizējiem NFI juridiskajiem uzdevumiem (t. i., sniegt vai apstiprināt makroekonomikās prognozes, kas ir budžeta plānošanas pamatā, un uzraudzīt valsts fiskālo normu ievērošanu). Līdzīgā kārtā juridiskajai uzbūvei bieži vēl ir jāatspoguļo jaunie NFI uzdevumi, kas noteikti Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā un korektīvajā daļā, kā arī uzdevums regulāri novērtēt valsts budžeta struktūras konsekvenci, saskaņotību un efektivitāti.

Tāpat, lai gan daudzās dalībvalstīs zināmā mērā ir ieviests princips "ievēro vai paskaidro" (jo tas ieviests ar kopīgajiem principiem, kas saistīti ar budžeta paktu), tas vēl aizvien ir jāpielāgo, lai saskaņā ar direktīvas grozījumiem to varētu izmantot plašāk.

2.3. Grozījumi noteikumos par vidēja termiņa budžeta struktūrām (Direktīvas 2011/85/ES 2., 9., 10. un 11. pants)

Direktīvā 2011/85/ES noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido ticama, efektīva vidēja termiņa budžeta struktūra, kas tām dotu iespēju neaprobežot fiskālo plānošanu tikai ar gada budžetu

un tādējādi veicināt konsekventāku, efektīvāku un potenciāli vērienīgāku politikas veidošanu vidējā termiņā. Shēmā jāietver daudzgadu budžeta mērķi apvienojumā ar prognozēm par katru būtisku izdevumu un ieņēmumu posteni, balstoties uz nemainīgu politiku, ar paskaidrojumiem par politiku, kas paredzēta vidējā termiņā, lai novērstu plaisu starp prognozēm, kuras paredz nemainīgu politiku, un politikas mērķiem. Turklāt tajā jāiekļauj novērtējums par to, kā paredzētā politika varētu ietekmēt publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

Grozījumi Direktīvā 2011/85/ES uzlabo vajadzīgos vidēja termiņa budžeta struktūras elementus, aicinot aprakstīt plānotās reformas un investīcijas, kā arī novērtēt plānotās politikas ietekmi uz ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Tajos arī precizēts, ka jāpanāk konsekvence starp gada budžetiem un vidēja termiņa plānošanu.

Ziņots, ka ceturtajā daļā dalībvalstu jau ir spēkā direktīvā noteiktā vidēja termiņa budžeta struktūru definīcija. Aptuveni ceturtā daļa respondentu ziņo, ka to pārstāvētajām dalībvalstīm ir nodoms transponēt minēto noteikumu vai arī plāns to izdarīt pirms vai līdz 2025. gada beigām, ievērojot skaidri noteiktu grafiku. Vēl ceturtā daļa dalībvalstu nav sniegušas informāciju, kā tās vērtē pašreizējo stāvokli attiecībā uz minētā noteikuma transponēšanu vai nepieciešamību veikt papildu pasākumus.

Puse dalībvalstu ziņo, ka pilnībā vai daļēji transponējušas noteikumu, kas tiecas nodrošināt, lai valsts regulējums būtu balstīts uz visaptverošiem un pārredzamiem valsts budžeta vidēja termiņa mērķiem, kuri atbilst spēkā esošajām valstij specifiskajām skaitliskajām fiskālajām normām un attiecīgajiem Regulas (ES) 2024/1263 noteikumiem. Vairāk nekā trešā daļa respondentu norādījuši, ka minētie noteikumi vēl nav transponēti.

Līdzīgi vairāk nekā trešā daļa dalībvalstu ziņo, ka pilnībā vai daļēji transponējušas noteikumu, ka jāiekļauj to paredzēto reformu un investīciju apraksts, kuras ietekmē ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Aptuveni puse respondentu ziņo, ka to pārstāvētajām dalībvalstīm ir vai nu nodoms transponēt minēto noteikumu, vai arī plāns to izdarīt līdz 2025. gada beigām, ievērojot skaidri noteiktu grafiku.

Aptuveni ceturtā daļa dalībvalstu ziņo, ka ir ieviesušas valsts noteikumus, kas vajadzīgi, lai novērtētu paredzētās politikas ietekmi uz ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Līdzīgs dalībvalstu īpatsvars atzīst, ka minētie noteikumi vēl nav transponēti.

Trīspadsmit dalībvalstis norādījušas, ka minētais noteikums ir pilnībā vai daļēji transponēts, lai nodrošinātu konsekvenci starp gada budžeta tiesību aktiem un valsts budžeta vidēja termiņa mērķiem. Desmit dalībvalstis vai nu nav sniegušas informāciju par pašreizējo stāvokli minētās prasības transponēšanā, vai arī ir norādījušas, ka tā vēl nav transponēta. Astoņas dalībvalstis skaidri norāda, ka ir paredzējušas transponēšanas grafiku, bet piecām citām grafiks vēl ir jāizstrādā.

Deviņas dalībvalstis ziņo, ka ir pilnībā vai daļēji transponējušas 11. panta precizējumus; piecas dalībvalstis norāda, ka plāno ievērot transponēšanas termiņu, kas ir 2025. gada beigās.

2.4. Ar dabas katastrofu un klimata pārmaiņu radītiem makrofiskāliem riskiem saistītie jaunie noteikumi par ziņošanas prasībām (Direktīvas 2011/85/ES 9. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 14. panta 3. punkts)

Kopš Direktīva 2011/85/ES stājusies spēkā, arvien redzamāka kļuvusi klimata pārmaiņu un dabas katastrofu ietekme uz fiskālo politiku. Abi aspekti ir saistīti, bet nav identiski. Dalībvalstīs aizvien biežāk notiek aizvien nopietnākas dabas katastrofas, kas bieži ir saistītas ar temperatūras paaugstināšanos un var radīt ievērojamas fiskālās izmaksas un būtiskas iespējamās saistības. Turklāt ar klimata pārmaiņām saistītas fiskālās izmaksas var prasīt arī mazināšanas un pielāgošanās pasākumi.

Tāpēc ar Direktīvu (ES) 2024/1265 Direktīvā 2011/85/ES ir ieviestas jaunas prasības. Tagad dalībvalstīm vidēja termiņa budžeta plānošanas dokumentos ir jānovērtē paredzētās politikas iespaids uz publisko finanšu vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti, ņemot vērā klimata pārmaiņu radītos makrofiskālos riskus. Dalībvalstīm jāpublicē informācija par iespējamām saistībām, kas rodas dabas katastrofu un klimata dēļ, un jāziņo, kādas saistītās fiskālās izmaksas radušās. Ņemot vērā šo uzdevumu sarežģītību un straujās norises jomā, visas šīs prasības ir jāievēro, "ciktāl iespējams". Ciktāl ir runa par transponēšanu, dalībvalstis tiek lūgtas savos tiesību aktos iekļaut noteikumus, kuri nodrošina nepieciešamo novērtēšanu un ziņošanu.

Tikai dažās valsts budžeta struktūrās jau pilnībā vai daļēji ir iekļauti noteikumi, kuros paredzēts, ka, novērtējot paredzētās vidēja termiņa politikas ietekmi uz publisko finanšu vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti, tiek aplūkoti klimata pārmaiņu radītie makrofiskālie riski, to ietekme uz vidi un distributīvā ietekme. Tajā pašā laikā vairāk nekā trešā daļa respondentu norāda, ka to pārstāvētās dalībvalstis ir paredzējušas grafiku šādu noteikumu pieņemšanai valsts budžeta struktūrā. Līdzīga aina vērojama attiecībā uz prasību publicēt informāciju par iespējamām saistībām, kas rodas katastrofu un klimata dēļ, un fiskālajām izmaksām, kuras rodas dabas katastrofu un ar klimatu saistītu satricinājumu dēļ.

2.5. Precizētāji grozījumi (Direktīvas 2011/85/ES 2., 3., 4., 5., 6. un 7. pants)

Kopš Direktīva 2011/85/ES stājusies spēkā, prakse ir parādījusi, ka daži jēdzieni un termini tiek izprasti atšķirīgi vai tiem nāktu par labu lielāka skaidrība vai atjaunināšana. Piemēram, atsauce uz EKS 95 grāmatvedības standarta izmantošanu (iepriekš 3. panta 1. punktā) ir aizstāta ar dinamiskāku atsauci. Attiecībā uz lielāko daļu šo precizējumu dalībvalstīm galvenokārt tika lūgts pārbaudīt, vai attiecīgas izmaiņas būtu vajadzīgas arī to valsts budžeta tiesību aktos.

Puse dalībvalstu uzskata, ka to valsts tiesību akti jau pilnība aptver precizētājus grozījumus. Ceturtā daļa norāda, ka precizējumi kopumā gan ir aptverti, taču būtu vajadzīgas vēl dažas izmaiņas konkrētos valsts noteikumos. Un vēl viena ceturtā daļa vispārīgāk norāda, ka transponēšana notiek vai ir iesākta novērtēšana.

3. SECINĀJUMI

Kopumā dalībvalstis ziņojušas, ka progress direktīvas grozījumu transponēšanā ir nevienmērīgs. Tādējādi informācija par jau veiktajiem transponēšanas posmiem ļoti atšķirās gan pēc būtības, gan attiecībā uz atsaucēm uz konkrētiem grozāmiem tiesību aktiem. Lielākoties skaidri noteikta pārējo posmu grafika vēl nav.

Lielākā daļa dalībvalstu, kas konkrēti ziņojušas par to grozījumu transponēšanu, kuri skar statistiku, uzskaiti un pārredzamību, uzskata, ka prasības ir vai nu aptvertas, vai samērīgā laikā aptveramas, taču par vairākām dalībvalstīm nav pieejama sīkāka informācija.

Šķiet, ka ir panākts progress attiecībā uz NFI – par to liecina līdzīgi, bet ne identiski noteikumi, kurus kopš 2011. gada piemēro visas dalībvalstis vai lielākā to daļa. Tomēr daži direktīvas noteikumi dalībvalstīm vēl ir rūpīgi jāapsver, novērtējot nepieciešamību veikt pasākumus, lai attiecīgos noteikumus transponētu valsts tiesību aktos. Dažos gadījumos daži pozitīvi ar neatkarību saistīti elementi visticamāk izriet no iedibinātas prakses, un būtu vajadzīga to juridiska kodifikācija. Konkrēti, tādi jauni elementi kā komunikācijas spējas uzsvēršana vai ārējs NFI novērtējums bieži vien vēl aizvien prasa spert juridiskus soļus.

Daudzas dalībvalstis ziņo, ka vidēja termiņa budžeta struktūras definīcija atbilst grozītajai direktīvai, tomēr lielākajā daļā dalībvalstu vēl aizvien ir plānoti vai vajadzīgi daži

pielāgojumi, lai stiprinātu struktūru un nodrošinātu konsekvenci ar ES ekonomikas pārvaldības satvaru jaunās preventīvās daļas regulējuma un korektīvās daļas regulējuma ziņā.

Jaunie ar klimatu saistītie noteikumi joprojām lielā mērā nav aptverti, un dalībvalstīm ir vēl jānosaka savi grafiki šā uzdevuma paveikšanai.

Komisija turpinās īstenot direktīvu attiecībā uz tām sadaļām, par ko tā ir atbildīga. Pēc transponēšanas termiņa beigām tā veiks vispusīgu atbilstības novērtējumu saskaņā ar ES standarta procedūrām.